

นนท์ นน့်พยอม. 2545. *การศึกษาความขัดแย้งเกี่ยวกับการกระจายอำนาจด้านการศึกษา สู่องค์การบริหารส่วนตำบล (ศึกษากรณี : กิ่งอำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น)*. รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. [ISBN 974-367-423-3]

คณะกรรมการที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ : รศ.ประสิทธิ์ คุณรัตน์, ผศ.วีระศักดิ์ จารุชัยวัฒน์

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ลักษณะของความขัดแย้ง (2) ปัจจัยของความขัดแย้ง (3) สาเหตุของความขัดแย้ง (4) แนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้ง (5) ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ปัญหาความขัดแย้ง เกี่ยวกับการกระจายอำนาจด้านการศึกษา สู่องค์การบริหารส่วนตำบล ในกิ่งอำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารโรงเรียน ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กิ่งอำเภอโคกโพธิ์ไชย ประธานบริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตกิ่งอำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 280 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS / for Windows เพื่อคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะของความขัดแย้ง

1.1 การบริหารด้านนโยบาย สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ การไม่เข้าใจในหลักการ แนวปฏิบัติของนโยบายอย่างชัดเจน

1.2 การบริหารด้านการประสานงาน สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ การขาดการประสานงานที่ดีต่อกันของทั้งสององค์กร

2. ปัจจัยของความขัดแย้ง

2.1 ด้านความพร้อมของสังคมและบุคคล สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ ความไม่พร้อมในด้านจำนวนของบุคลากรประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ด้านการยอมรับของสังคมและบุคคล สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ คุณวุฒิ และฐานะความเป็นอยู่ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 ปัจจัยจากข้อมูล ข่าวสาร สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ การไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

2.4 ปัจจัยจากผลประโยชน์ สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ การแบ่งงานที่ไม่ชัดเจน

3. สาเหตุของความขัดแย้ง สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งมากที่สุดคือ ความไม่พร้อมในด้านทีมงาน และการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

4. แนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้ง

แนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้ง ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด คือ แนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบชนะ - ชนะ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.88 รองลงมาคือแนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบแพ้ - แพ้ มีค่าเฉลี่ย 3.99 และแนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบแพ้ - ชนะ มีค่าเฉลี่ย 3.17

5. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

5.1 การบริหารด้านนโยบาย เห็นควรมีการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การลดความขัดแย้ง

5.2 การบริหารด้านการประสานงาน เห็นควรมีการกำหนดหลักการ ตลอดทั้งวิธีการประสานงาน
ร่วมกัน

5.3 ด้านความพร้อมของสังคมและบุคคล เห็นควรกำหนดความพร้อมด้านคุณวุฒิของผู้นำองค์กร
บริหารส่วนตำบล ให้สูงขึ้น

5.4 ด้านการยอมรับของสังคมและบุคคล เห็นควรกำหนดบทบาท หน้าที่ ของทั้งสองหน่วยงานให้
ชัดเจน

5.5 ด้านข้อมูล ข่าวสาร เห็นควรจัดระบบข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน
ร่วมกัน

5.6 ด้านผลประโยชน์ เห็นควรมีการแบ่งอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ

5.7 ด้านแนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบแพ้ - ชนะ เห็นว่า ควรมีการประชา-
พิจารณาว่าใครได้อะไรจากการถ่ายโอนอำนาจในครั้งนี้

5.8 ด้านแนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบแพ้ - แพ้ เห็นว่า งานในหน้าที่ และ
อำนาจในหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้คงไว้ไม่ยุ่งเกี่ยวกัน

5.9 ด้านแนวคิดต่อกลยุทธ์ในการบริหารความขัดแย้งแบบชนะ - ชนะ เห็นว่า ควรมีการเสริมสร้าง
คุณภาพชีวิตร่วมกันของทั้งสององค์กร